

ΒΙΑ ΚΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Σύμφωνα με τον Karl Marx η βία, και κατά συνέπεια αυτής η εγκληματικότητα είναι η μαμή της ιστορίας. Κατά πόσο όμως αληθεύει αυτή η άποψη; Κι όμως, παρά τον παραπάνω ισχυρισμό αυτό δε τη δικαιώνει, αφού σπέρνει τον πόνο, τη δυστυχία, υποβιβάζει τα ανθρώπινα όντα, πλήγει την αξιοπρέπεια και την προσωπικότητα τους. Ο πολιτισμός και η παιδεία καθιστούν απαραίτητη τη χρήση της λογικής που οδηγεί τόσο στην πρόοδο του ανθρώπου, όσο και στην ευημερία της κοινωνίας. Αντιθέτως, η χρήση της βίας και της εγκληματικότητας κρύβεται πίσω από πλάσματα άβουλα, ανασφαλή. Φαίνεται λοιπόν πόσο δίκιο είχε εκείνος που υποστήριξε πως πιο αποτελεσματικό είναι το όπλο της λογικής, από τη λογική των όπλων!!

ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ

-Τι είναι;

Η ενδοοικογενειακή βία είναι ένας όρος που περιλαμβάνει πολλές και διαφορετικές μορφές κακοποίησης κακής μεταχείρισης ή παραμέλησης που οι ενήλικοι ή τα παιδιά μπορούν να δοκιμάσουν σε οικείο, συγγενικό ή περιβάλλον εξάρτησης

-Ποιοι παράγοντες οδηγούν στην Ενδοοικογενειακή Βία;

Υπάρχει ένας αριθμός παραγόντων που σχετίζονται με την ενδοοικογενειακή βία στις ετερόφυλες σχέσεις και η συνήθης λίστα αυτών είναι η ακόλουθη:

- Ιστορικό επιθετικής συμπεριφοράς
- Ιστορικό κακοποίησης σαν παιδί ή μαρτυρίας γονικής κακοποίησης

- Μεγάλη κοινωνική δύναμη ή επίπεδο status
- Ελεγκτικές σχέσεις
- Λανθασμένα ορισμένος ανδρισμός και ταυτότητα
- Ψυχική ασθένεια

-Ποιες οι μορφές της Ενδοοικογενειακής Βίας και σε ποιους εκδηλώνεται;

Υπάρχουν πολλές διαφορετικές μορφές κακοποίησης και ένα πρόσωπο μπορεί να υποβληθεί σε περισσότερες από μία. Οι πιο συνηθισμένες είναι:

- Η σωματική κακοποίηση
- Η σεξουαλική κακοποίηση
- Η συναισθηματική κακοποίηση
- Η πνευματική κακοποίηση

-Η οικονομική κακοποίηση

-Η Παραμέληση

Όλες αυτές οι μορφές κακοποίησης μπορούν να εκδηλωθούν στη γυναίκα, στο παιδί, στον άντρα και στους ηλικιωμένους.

Γυναίκα

Κακοποιημένη θεωρείται μια γυναίκα που υφίσταται κατ'εξακολούθηση σωματική ή ψυχολογική βία από έναν άντρα, ο οποίος την εξαναγκάζει να ακολουθεί τις επιθυμίες του, χωρίς να ενδιαφέρεται για τα δικαιώματά της. Η σωματική είναι και η πιο εμφανής όταν συμβαίνει, από τις άλλες μορφές βίας που μπορεί να υπάρχουν είτε μεμονωμένα, είτε συνδυαστικά. Όσον αφορά τη σωματική βία, τα ορατά σημάδια στο σώμα, την καθιστούν εμφανή και προκαλούν την αγανάκτηση και τον αποτροπιασμό. Η συναισθηματική βία σε μία γυναίκα μπορεί να συμπεριλαμβάνει τον εξευτελισμό, τον εκφοβισμό, τις απειλές για σωματική κακοποίηση, ακόμα και απειλές εναντίον άλλων μελών της οικογένειας αλλά και την αποστέρηση. Η οικονομική αποστέρηση μπορεί να πάρει διάφορες μορφές. Μπορεί συχνά η κακοποιημένα γυναίκα να συντηρεί οικονομικά την οικογένειά της, αλλά σε άλλες περιπτώσεις να της απαγορεύεται να δουλέψει, να έχει δικά της χρήματα, να έχει ευθύνη ή γνώση για τα οικονομικά του σπιτιού.

Παιδί

Το φαινόμενο της παιδικής κακοποίησης πρόκειται για ένα ζήτημα, οι συνέπειες του οποίου έχουν διάρκεια και επηρεάζουν και τη μετέπειτα ζωή του παιδιού, μετατρέποντάς το σε έναν ενήλικα που αντιμετωπίζει δυσκολίες σε διάφορες σημαντικές πτυχές της ζωής του. Δημιουργεί άτομα με έντονα προβλήματα στις προσωπικές τους σχέσεις, τα οποία δυσκολεύονται να αγαπήσουν και να εμπιστευτούν, έχουν τάση προς καταχρήσεις, εμφανίζουν αγχώδεις διαταραχές, προβλήματα προσαρμοστικότητας και κατάθλιψη. Επίσης, οι άνθρωποι που υπέστησαν κακοποίηση όταν ήταν παιδιά ενδέχεται να προβούν οι ίδιοι σε κακοποίηση παιδιών όταν ενηλικιωθούν.

Σωματική κακοποίηση

Η σωματική κακοποίηση περιλαμβάνει κάθε είδους τραυματισμούς ή κακώσεις διαφορετικής σοβαρότητας και συχνά διαφορετικών ηλικιών, που δεν οφείλονται σε ατυχήματα. Η κάκωση μπορεί να είναι μία ή πολλές, παρατηρούνται δε συχνότερα στο κεφάλι και στα άκρα του παιδιού, δηλαδή στα ακάλυπτα μέρη του σώματος. Οι επαγγελματίες υγείας οφείλουν, ακόμα και με την παραμικρή υποψία, να εξετάζουν με προσοχή όλο το σώμα του παιδιού.

Ψυχολογική κακοποίηση

Η ψυχολογική κακοποίηση ενός παιδιού μπορεί να περιλαμβάνει πράξεις και συμπεριφορές οι οποίες εμπεριέχουν απόρριψη, εκφοβισμό, απομόνωση, εκμετάλλευση, υποτίμηση, συναισθηματική απροσφορότητα όπως και κοινωνικά αποκλίνουσες πράξεις.

Παραμέληση

Ως παραμέληση θεωρείται το φαινόμενο σύμφωνα με το οποίο η διατροφή, η ιατρική φροντίδα, η ένδυση, η στέγαση, η σχολική φοίτηση ή η παρακολούθηση που παρέχεται στο παιδί είναι έντονα ανεπαρκής ή ακατάλληλη σε βαθμό τέτοιο ώστε να παραβλέπεται ή να τίθεται σε σοβαρό κίνδυνο ή υγεία και η ανάπτυξή του. Ένα παιδί είναι παραμελημένο εάν αφεθεί χωρίς φροντίδα για μακρά χρονικά διαστήματα ή εάν εγκαταλειφθεί.

Στα πλαίσια της παραμέλησης εντάσσεται και η ανεπάρκεια της αύξησης ή δυστροφία μη οργανικής αιτιολογίας. Λόγω των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών, αναφέρεται ως ξεχωριστή κατηγορία.

Σεξουαλική παραβίαση – Αιμομιξία

Σεξουαλική παραβίαση θεωρείται η συμμετοχή ή η έκθεση παιδιών και εφήβων σε πράξεις με σεξουαλικό περιεχόμενο υποκινούμενες από ενήλικα, συνήθως, που έχει σχέση φροντίδας ή οικειότητας με το παιδί, οι οποίες έχουν ως σκοπό τη σεξουαλική διέγερση ή/και ικανοποίηση του ενήλικα. Χαρακτηριστικά του φαινομένου είναι η ανηλικότητα του παιδιού, η σχέση εξάρτησης ή εμπιστοσύνης ανάμεσα στον ενήλικα και το παιδί, η έλλειψη συνειδητής κατανόησης της έννοιας και του περιεχομένου της πράξης αυτής, άρα και η έλλειψη συνειδητής συναίνεσης του παιδιού. Οι πράξεις αυτές παραβιάζουν όχι μόνο τον αιμομικτικό φραγμό, αλλά και τις γενικότερες αντιλήψεις της κοινωνίας σχετικά με τις οικογενειακές σχέσεις και τα όρια των οικογενειακών ρόλων. Η σεξουαλική παραβίαση εμπεριέχει διάφορες

μορφές με ή χωρίς επαφή, από την έκθεση σε επίδειξη, τις θωπείες και τις ασελγείς πράξεις, μέχρι το βιασμό και την αιμομιξία. Η παιδική πορνογραφία και η πορνεία δεν είναι παρά οι εμπορευματικές πλευρές αυτού του ζητήματος, οι οποίες αναφέρονται με τον όρο "σεξουαλική εκμετάλλευση".

Άντρας

Η κακοποίηση του άντρα παρουσιάζει το πιο υψηλό δείκτη του σκοτεινού αριθμού της εγκληματικότητας. Σπανίως σύζυγοι καταγγέλλουν ότι κακοποιήθηκαν από τις γυναίκες τους, είτε γιατί σπανίως κάτι τέτοιο συμβαίνει, είτε γιατί θεωρείται απ' όλους ιδιαίτερος υποτιμητικό και προσβλητικό για έναν άντρα να προβεί σε τέτοια δήλωση. Το κυρίαρχο στερεότυπο του δυνατού άντρα, καταρριπτόμενο από τέτοιες καταγγελίες, οδηγεί σε μια γελοιοποίηση του κακοποιηθέντος συζύγου. Το στερεότυπο της γυναίκας που 'ναι γλυκιά και υποταγμένη έχει αλλάξει ριζικά. Πολλές φορές ο μάρτυρας ή το θύμα της βίας μετατρέπεται σε δράστη. Οι ρόλοι εναλλάσσονται αλλά όμως το δράμα παραμένει. Το θύμα που συναινεί ή το θύμα που συμμετέχει εύκολα εξελίσσεται σε εκδικητή και τιμωρό καμιά φορά απ' όψιμη ενοχοποίηση του.

Ηλικιωμένοι

Η παραβίαση της προσωπικότητας των ατόμων τρίτης ηλικίας λαμβάνει ακόμα και σήμερα τη λιγότερη προσοχή συγκριτικά με τις υπόλοιπες μορφές ενδοοικογενειακής βίας. Ίσως ο λόγος να είναι το γεγονός πως οι δυσκολίες των ηλικιωμένων υποβαθμίζονται γενικότερα με συνέπεια οι άνθρωποι αυτοί να παραμελούνται σε κάθε τομέα. Όταν το θύμα δεν μιλά, η κατάσταση τείνει να αποκρύπτεται, εξαπλώνεται και χρονίζει. Γίνεται ένα πρόβλημα με ανοχή στο χρόνο. Θύμα και θύτης εγκλωβίζονται στην αρρώστια της βίας. Το θύμα μαθαίνει να αντέχει τη κακοποίηση που δέχεται από το δράστη, εξαρτημένος από μία σχέση που στηρίζεται στη παραβίαση της προσωπικότητας του ηλικιωμένου. Η κακοποίηση των ηλικιωμένων περιλαμβάνει τη σωματική κακοποίηση, τη ψυχολογική κακοποίηση, τη σεξουαλική κακοποίηση, την οικονομική εκμετάλλευση και την παραμέληση.

-Ποιες οι επιπτώσεις της Ενδοοικογενειακής Βίας;

Εκτός από τις πρωτογενείς επιπτώσεις της βίας, τους ποικίλους τραυματισμούς, που συχνά είναι σοβαροί και το θάνατο, υπάρχουν και δευτερογενείς σωματικές ή ψυχολογικές επιπτώσεις τόσο στο άτομο, όσο και στη κοινωνία. Στο άτομο μπορεί να είναι οι πονοκέφαλοι, το άσθμα, οι χρόνιοι πόνοι, οι αϋπνίες, το άγχος, ο φόβος οι εφιάλτες, η απόγνωση, οι ενοχές και η αναβίωση της βίας. Ωστόσο, το κόστος για την κοινωνία είναι εξίσου μεγάλο. Σωματικές και ψυχολογικές βλάβες, θάνατοι, τραυματισμοί βρεφών ή μικρών παιδιών, αύξηση των κοινωνικά αποκλεισμένων ομάδων, ψυχολογικές επιπτώσεις στα παιδιά και αύξηση στη ζήτηση κοινωνικών και σωφρονιστικών υπηρεσιών είναι μόνο μερικές από τις επιπτώσεις της βίας στη κοινωνία. Η χειρότερη όμως κοινωνική επίπτωση είναι η αναπαραγωγή της βίας μέσω των παιδιών, η οποία υπονομεύει ολόκληρες γενεές. Τα παιδιά που βιώνουν

σκηνές ενδοοικογενειακής βίας έχουν περισσότερες πιθανότητες να γίνουν η επόμενη γενιά θυμάτων ή θυτών και να αναπτύξουν παραβατική συμπεριφορά.

-Πως αντιμετωπίζεται η Ενδοοικογενειακή Βία;

Σε πρώτο επίπεδο, τα παιδιά πρέπει να διδαχθούν ότι κανείς, ακόμη και κάποιος που αγαπούν, δε θα πρέπει να τους ζητήσει να κρατήσουν μυστικό για φιλιά, αγγίγματα, αγκαλιές. Δεν είναι ποτέ φταίξιμο των παιδιών αν κάποιος τα κακοποιήσει. Αν κάποιος τα αγγίζει με τρόπο που τα φοβίζει ή τα μπερδεύει πρέπει να το πουν. Τα συναισθήματα φόβου και σύγχυσης μπορεί να έρθουν για κάποιο άτομο και πριν ακόμα τα αγγίξουν. Σε δεύτερο επίπεδο αν κάποιος εκπαιδευτικός κατά την εκτέλεση του εκπαιδευτικού του έργου με οποιοδήποτε τρόπο πληροφορείται ή διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος μαθητή έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, ενημερώνει αμέσως τον διευθυντή της σχολικής μονάδας ο οποίος πρέπει να ανακοινώσει αμέσως την αξιόποινη πράξη στον αρμόδιο εισαγγελέα ή στην πλησιέστερη αστυνομική αρχή. Και σε τρίτο επίπεδο, η κοινωνία θα πρέπει να λάβει σοβαρά μέτρα κατά της ενδοοικογενειακής βίας ώστε αυτό το φαινόμενο να εξαλειφτεί τελείως από τη σύγχρονη κοινωνία, καθώς και

να διοργανώσει σεμινάρια για την σωστή ενημέρωση όλων των πολιτών γι' αυτό το φαινόμενο.

Σχολικός εκφοβισμός(Bullying)

Σχολικός Εκφοβισμός	Ηλεκτρονικός εκφοβισμός
Ο σχολικός εκφοβισμός (ή Bullying) αναφέρεται στην βία μεταξύ παιδιών. Σύμφωνα με τον Olweus σχολική βία και σχολικός εκφοβισμός παρατηρείται όταν ένα παιδί «εκτίθεται, κατ' επανάληψη και σε διάρκεια χρόνου, σε αρνητικές πράξεις από ένα ή περισσότερα άτομα.»	Το cyberbullying περιγράφεται ως "η επαναλαμβανόμενη και εκ προθέσεων βλάβη που προκαλείται διαμέσου της χρήσης ηλεκτρονικών υπολογιστών, κινητών τηλεφώνων και άλλων ηλεκτρονικών συσκευών" Το Cyberbullying εμφανίζεται συχνότερα σε ιστότοπους όπου συγκεντρώνεται μεγάλος αριθμός εφήβων

Γενικά το Bullying μπορεί να περιλαμβάνει:

- Άσκηση φυσικής βίας, χτυπήματα, τσιμπήματα, δαγκωνιές, σπρωξίματα.
- Εσκεμμένο ή συχνό αποκλεισμό μαθητών από κοινωνικές δραστηριότητες, κοινωνική απομόνωση ή αποκλεισμό.
- Σεξουαλική παρενόχληση, χρήση υβριστικών ή περιπαικτικών

εκφράσεων πειράγματα, παρατσούκλια, κοροϊδία.

-Απειλές και εκβιασμό, υβριστικές ή περιπαικτικές εκφράσεις για τη φυλή, την εθνικότητα, τη θρησκεία, την ταυτότητα αναπηρίας, τη σεξουαλική ταυτότητα του θύματος.

-Η σημαντικότερη αιτία ωστόσο στην οποία οφείλεται ο σχολικός εκφοβισμός είναι η λεκτική βία που ασκείται από μαθητές προς μαθητές. Με την λεκτική βία καταστρέφεται ο ψυχικός κόσμος του αποδέκτη της. Πολλές φορές μπορεί να φθάσει στα άκρα αυτόν ή αυτούς που την δέχονται. Η λεκτική βία, συνήθως ασκείται σε άτομα τα οποία θεωρούνται χαμηλών τόνων και σαφέστατα δεν προκαλούν με την συμπεριφορά τους το κοινό αίσθημα.

-Κλοπές ή και Ζημιές στα προσωπικά αντικείμενα του θύματος, επιδιωκόμενη απομάκρυνση των φίλων, διάδοση κακοηθών και ψευδών φημών.

-Δημοσίευση προσβλητικών φωτογραφιών και βίντεο, προσωπικών πληροφοριών, κακοηθών και ψευδών φημών στο διαδίκτυο.

Στο φαινόμενο του bullying εμπλέκονται πολλά μέρη:

- Το παιδί που δέχεται βία
- Το παιδί ή ομάδα παιδιών που ασκεί βία
- Τα παιδιά θεατές
- Οι εκπαιδευτικοί
- Οι γονείς
- Το παιδί που βιώνει εκφοβισμό

Το παιδί που εκφοβίζει

Πάντα θα πρέπει να θυμόμαστε ότι πίσω από ένα παιδί που εκφοβίζει θα βρεθούν:

- Ανάγκη για κυριαρχία πάνω σε άλλους
- Αδυναμία ελέγχου παρορμήσεων
- Μειωμένη ικανότητα αυτοελέγχου
- Αδυναμία τήρησης κανόνων και ορίων
- Ασυνήθιστα χαμηλό άγχος

- Διογκωμένη αυτοεικόνα
- Έλλειψη αίσθησης του μέτρου
- Η δημοτικότητα τους βρίσκεται στο μέσο όρο ή κάτω από αυτόν και χαμηλώνει καθώς προσχωρούν στις εκπαιδευτικές βαθμίδες
- Είναι εχθρικό απέναντι στο περιβάλλον του (ιδιαίτερα σε γονείς και εκπαιδευτικούς)
- Απόλυτη έλλειψη συναίσθησης
- Είναι δυνατό να περιβάλλονται από άλλους συμμαθητές τους οι οποίοι δεν εκφοβίζονται άμεσα αλλά ενισχύουν το παιδί που εκφοβίζεται

Εάν δεν ληφθεί άμεσα η κατάλληλη φροντίδα υπάρχουν αυξημένα ποσοστά μελλοντικής

- παραβατικής συμπεριφοράς,
- χρήσης ουσιών και
- εμπλοκής με το νόμο

Το παιδί-θύμα

Πρέπει πάντα να έχουμε υπόψη μας ότι τα παιδιά θύματα έχουν ορισμένα κοινά χαρακτηριστικά:

- Διαφέρει με κάποιον τρόπο από τα υπόλοιπα (είναι από άλλη χώρα, έχει άλλη θρησκεία, φοράει σιδεράκια γενικά παιδί που διαφέρει από τη μέση εικόνα ενός μαθητή).
- Δύσκολα θα βοηθήσει κάποιος (παιδιά μοναχικά που δεν κάνουν εύκολα φίλους).
- Που είναι «λιγότερα» δυνατά.

Ο συνδυασμός του θυμού - φόβου- ντροπής και ενοχής οδηγούν τα παιδιά να μην λένε σε κανένα αυτό που τους συμβαίνει και συνεπώς να μην ζητάνε βοήθεια. Αυτή η συναισθηματική απομόνωση οδηγεί στην γενικότερη απομόνωση των παιδιών. Εάν δεν λάβουν την κατάλληλη στήριξη στο μέλλον είναι δυνατό να επιδείξουν αδυναμία

Τα παιδιά θεατές

Σημείο - κλειδί στην εμφάνιση του φαινομένου αποτελούν τα παιδιά - θεατές. Με την συμπεριφορά τους διευκολύνουν ή λειτουργούν ανασταλτικά στην εμφάνιση του φαινομένου.

Οι αναμενόμενες αντιδράσεις των υπόλοιπων παιδιών είναι:

- Να γελάσουν

- Να χαμογελάσουν
- Να αδιαφορήσουν
- Να μιλήσουν στο διπλανό τους και να σχολιάσουν αυτό που γίνεται είτε θετικά είτε αρνητικά
- Να κοιτούν και να μην κάνουν απολύτως τίποτε

Το γέλιο, το χαμόγελο, η αδιαφορία και η απραξία ενισχύουν τη μοναξιά του παιδιού και σε ένα δεύτερο επίπεδο την επιβεβαίωση της πράξης του παιδιού που εκφοβίζει και άρα ενισχύει την ενοχή του παιδιού. Επίσης ο σχολιασμός του γεγονότος ενισχύει με τη σειρά του και την ντροπή που βιώνει το παιδί και τη μοναξιά του.

Οι εκπαιδευτικοί

Στην εκδήλωση ενός φαινομένου μέσα στο σχολικό πλαίσιο πρώτο λόγο οφείλουν να έχουν και οι εκπαιδευτικοί.

Σε γενικές γραμμές ο εκπαιδευτικός θα πρέπει να:

- ενημερωθεί για το φαινόμενο και ως συνέπεια να γίνει ικανότερος να το αναγνωρίζει να το σταματά άμεσα και να μπορεί να αναπτύξει στη συνέχεια προγράμματα ή τεχνικές παρέμβασης για εκτόνωση του
- Μην αγνοήσει ή υποτιμήσει κάτι που του αναφέρει το παιδί
- Κάνει άμεση και αυστηρή παρατήρηση αμέσως μετά το περιστατικό
- Να αξιοποιήσει τη «δύναμη» του παιδιού που ασκεί βία σε θετικές συμπεριφορές
- Να αναπτύξει δραστηριότητες σχετικά με το φαινόμενο (συζήτηση, παιχνίδι ρόλων, ανάγνωση λογοτεχνικών κειμένων)
- Να Δημιουργήσει θετικό κλίμα στο σχολείο
- Να προστατεύσει το παιδί που δέχεται τη βία, να μη του ζητάτε να εξηγήσει μπροστά σε άλλους τι έχει γίνει, αλλά σε κατ' ιδίαν συνάντηση να γίνεται προσπάθεια αποενοχοποίησης και συναισθηματικής ενίσχυσης
- Συστήνεται να αποφεύγεται η ποινικοποίηση της πράξης και η τιμωρία του παιδιού με αποβολές από τη σχολική μονάδα καθώς δεν είναι αποτελεσματικές.
- Θα πρέπει να δημιουργείται τέτοιο κλίμα στο σχολείο ώστε να μην καλύπτονται τέτοια μυστικά.

- Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να μην ζητηθεί η «συμφιλίωση» μεταξύ παιδιού που δέχεται βία και παιδιού που ασκεί βία καθώς υπάρχει ο κίνδυνος να επαναθυματοποιηθεί το ένα παιδί και το άλλο να επιβεβαιώσει την «δύναμη» και κυριαρχία» του.

Οι γονείς του παιδιού – θύματος

Οι γονείς ενός παιδιού που έχει υπάρξει θύμα σχολικού εκφοβισμού θα πρέπει, αρχικά, να αναγνωρίσουν το πρόβλημα και να μη φοβηθούν να το αντιμετωπίσουν, ούτε και φυσικά να υποβαθμίσουν τη σημασία του. Να αναλάβουν ενεργό ρόλο και να επέμβουν άμεσα, χωρίς να αγνοούν το πρόβλημα. Η λογική του «παιδιά είναι και παίζουν», δεν είναι πάντα σωστή. Να ενθαρρύνουν το παιδί να μιλάει και να μη φοβάται, να το βοηθήσουν να καταλάβει ότι δεν πρέπει να ντρέπεται να εκφράσει στους γονείς του οτιδήποτε το απασχολεί. Να του δείξουν άμεσα πώς να υπερασπίζεται τον εαυτό του: π.χ. να τονίζει στο άλλο παιδί πόσο το ενοχλεί αυτό που κάνει. Τα περισσότερα παιδιά φοβούνται να μιλήσουν και αυτό είναι το πρόβλημα. Νιώθουν ενοχή, ντροπή και θεωρούν πως θα τιμωρηθούν επιπλέον ή δεν θα βοηθηθούν, εάν το ομολογήσουν.

Είναι, επομένως, καθήκον του γονέα να εξασφαλίσει μια ουσιαστική επικοινωνία με το παιδί του και να του δείξει πώς να αντιμετωπίζει το φαινόμενο, ενισχύοντας φυσικά την αυτοπεποίθησή του, που είναι και

το ζητούμενο. Το παιδί πρέπει να φτάσει σε σημείο να νιώθει δυνατό να υπερασπιστεί τον εαυτό του. Έτσι, οφείλουν, να ενισχύουν τα ταλέντα και τις ικανότητες του. Να του τονώνουν την αυτοπεποίθηση και το σεβασμό προς τον εαυτό του και να του δίνουν ευκαιρίες για πρωτοβουλία και δράση, ενισχύοντας έτσι την διεκδικητικότητα του. Να μην είναι υπερπροστατευτικοί, αλλά να φροντίζουν την ασφάλεια του με διακριτικό τρόπο. Να επιμελούνται την υγιεινή του και να του μαθαίνουν τρόπους να φροντίζει και να αποδέχεται τον εαυτό του. Να ενθαρρύνουν τις στενές φίλιες του. Είναι σημαντικό το παιδί να νιώθει ασφάλεια και με τον εαυτό του και ως προς το περιβάλλον του.

Τι μπορούν να κάνουν οι γονείς του παιδιού δράστη

Αρχικά, να μην ανέχονται τον εκφοβισμό και να μην φοβούνται να παρέμβουν επειδή φοβούνται τη συναισθηματική απόρριψη των παιδιών τους. Μακροπρόθεσμα, θα τα ωφελήσει περισσότερο μια δυναμική και ουσιαστική παρέμβαση, από μια σιωπηλή ανοχή. Εξ' άλλου φέρουν κι αυτοί μερίδιο ευθύνης για την συμπεριφορά του παιδιού τους. Είναι καλό να προτρέπουν το παιδί να επανορθώσει την πράξη. Να χρησιμοποιούν κυρώσεις όταν χρειάζεται, όχι όμως με πνεύμα εκδικητικότητας, αλλά με πρόθεση το παιδί να καταλάβει γιατί δεν πρέπει να έχει αυτή τη συμπεριφορά. Είναι σημαντικό επομένως, να επιβλέπουν το παιδί περισσότερο και να μειώσουν την τηλεθέαση βίας και την υπερβολική ενασχόληση με τον υπολογιστή ή τα βίαια

ηλεκτρονικά παιχνίδια. Να επιδιώκουν ποιοτικό χρόνο μαζί του και εκτός του σπιτιού ή ακόμα και της πόλης. Μπορούν, ακόμη, να γνωρίζουν τους φίλους των παιδιών και να επικοινωνούν με τους γονείς τους καθώς επίσης και να τα βοηθούν να βρίσκουν δημιουργικές διεξόδους στην επιθετικότητα του.

Να κατανοήσουν την ευαίσθητη ψυχολογία τους. Το παιδί δεν εκφοβίζει τυχαία, ούτε είναι επιθετικό, επειδή έτσι γεννήθηκε. Κάτι θέλει να μας πει η συμπεριφορά του αυτή και κάποια ανάγκη προσπαθεί να εκφράσει. Πρέπει να προσπαθούν να τους δείχνουν την αγάπη τους έμπρακτα, όχι όμως με δώρα και ανταλλάγματα.

Να θέτουν όρια και να μην υποκύπτουν σε κάθε τους επιθυμία. Αυτός ο φόβος και η ενοχή που πολλοί γονείς έχουν όταν δεν κάνουν το χατίρι του παιδιού τους, τα οδηγεί στο να γίνονται ανεξέλεγκτα στη συμπεριφορά τους και να απαιτούν προσοχή, χωρίς να σέβονται. Να τους διδάσκουν το σεβασμό, την ισότητα των ανθρώπων και την κατανόηση στο διαφορετικό. Να φροντίζουν για το ήρεμο κλίμα μέσα στο σπίτι και να επικοινωνούν μεταξύ τους χωρίς διενέξεις όταν το παιδί είναι μπροστά. Όσο δύσκολο κι αν ακούγεται, είναι σημαντικό για τη συνολική ψυχική υγεία του παιδιού.

Τι μπορούν να κάνουν οι γονείς (γενικά)

Να αφιερώνουν ουσιαστικό και ποιοτικό χρόνο στο παιδί. Είναι πάρα πολύ σημαντικό να υπάρχει αμοιβαία εμπιστοσύνη και ελευθερία λόγου. Το παιδί πρέπει να ενθαρρύνεται συνεχώς να μιλάει για το πρόβλημα που το απασχολεί και να μη φοβάται (κυρίως στην περίπτωση του «θύματος»).

Να γνωρίζουν τους φίλους των παιδιών και να επικοινωνούν συχνά με τον εκπαιδευτικό της τάξης. Να ενθαρρύνουν το παιδί να δημιουργεί ουσιαστικές φιλικές σχέσεις.

Να μην αγνοούν και να ανέχονται τον εκφοβισμό, αλλά να επιβλέπουν το παιδί και να επιβάλουν κυρώσεις σεβόμενες την προσωπικότητα του, όπου χρειάζεται.

Να φροντίζουν το παιδί να βρίσκει διεξόδους και να εκτονώνει δημιουργικά την ενεργητικότητά του. Αυτονόητο είναι ότι πρέπει να διατηρούν ένα ήρεμο και ασφαλές κλίμα μέσα στην οικογένεια. Η επιθετικότητα και η βία αναπαράγονται εύκολα όταν βιώνονται καθημερινά στο σπίτι από πρόσωπα- πρότυπα συμπεριφοράς, όπως οι γονείς.

Να παρέχεται ασφάλεια και συναισθηματική στήριξη στο παιδί καθώς και ενίσχυση της αυτοεκτίμησης/ αυτοπεποίθησης του. Τέλος, να μη διστάσουν να συμβουλευτούν έναν ειδικό, όταν νιώθουν ότι δεν μπορούν να βοηθήσουν επαρκώς.

Ο σχολικός εκφοβισμός αποτελεί ένα σύνθετο πρόβλημα στο οποίο κανείς εύκολα κλείνει τα μάτια και επαναπαύεται, ακριβώς γιατί πολλές φορές δεν γίνεται επαρκώς φανερό, ώστε να γίνει αντιληπτή η σοβαρότητα του. Η πρόκληση των εκπαιδευτικών και των γονέων είναι ακριβώς αυτή: Να αναγνωρίσουμε ότι υπάρχει, ότι μας αφορά και έχουμε άμεση ευθύνη για την αποτελεσματική αντιμετώπιση του.

Θεσμικά μέτρα πρόληψης

*Πριν από ένα χρόνο περίπου, δημιουργήθηκε με πρωτοβουλία της Ε.Ψ.Υ.Π.Ε (ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΨΥΧΟΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΦΗΒΟΥ) από φορείς της εκπαίδευσης, της υγείας και της ψυχικής υγείας από το δημόσιο τομέα, καθώς και από μη κυβερνητικούς οργανισμούς, το «Δίκτυο κατά της Βίας στο Σχολείο». Είναι η πρώτη, ουσιαστική, προσπάθεια για την πρόληψη και την αντιμετώπιση του φαινομένου στη χώρα μας, καθώς και για την ευαισθητοποίηση μαθητών, γονέων και εκπαιδευτικών, όπως και της κοινωνίας γενικότερα. Ένας από τους στόχους ακόμη, είναι η δημιουργία τοπικών δικτύων, έτσι ώστε να αντιμετωπιστεί καλύτερα το φαινόμενο του εκφοβισμού. Η προσπάθεια που γίνεται και σε ερευνητικό, αλλά και σε πρακτικό επίπεδο, είναι πολύ σημαντική. Σύντομα, θα λειτουργήσει και η σχετική ιστοσελίδα.

Στα πλαίσια της πρόληψης έχουν εφαρμοστεί κάποια προγράμματα κατά του εκφοβισμού και της ενδοσχολικής βίας. Η αποτελεσματικότητα των προγραμμάτων αυτών οφείλεται κυρίως στην

υιοθέτηση της Κοινωνικής-Οικολογικής προσέγγισης, μιας ολιστικής προσέγγισης, που στοχεύει στην αλλαγή του κλίματος του σχολείου, ώστε να μην αναπαράγει τη βία. Στα πλαίσια της ολιστικής προσέγγισης οι παρεμβάσεις αφορούν όλους: το σχολείο, την τάξη, τον εκπαιδευτικό, τους μαθητές, τους γονείς τους και ολόκληρη την τοπική κοινωνία.

Κάποιες αποτελεσματικές πρακτικές, σε επίπεδο σχολείου και τάξης, για εφαρμογή μιας στρατηγικής ενάντια στη βία, είναι:

- σε επίπεδο σχολείου:

σύνταξη Σχολικής Επιτροπής ενάντια στον εκφοβισμό & την ενδοσχολική βία

σύνταξη Διακήρυξης του σχολείου ενάντια στη βία: δικαιώματα-υποχρεώσεις-καθήκοντα για όλα τα μέλη της σχολικής κοινότητας

αύξηση της επίβλεψης του σχολικού χώρου

ευαισθητοποίηση και συνεργασία με τους γονείς, προκειμένου να σταματήσει ο κύκλος αναπαραγωγής και ενθάρρυνσης της ενδοσχολικής βίας

- σε επίπεδο τάξης:

συζήτηση στην τάξη για τον ορισμό & τις μορφές της ενδοσχολικής βίας και του εκφοβισμού

συζήτηση για τις επιπτώσεις του εκφοβισμού

ενημέρωση σχετικά με το γιατί η ενδοσχολική βία και ο εκφοβισμός δεν είναι αποδεκτά από το σχολείο

τρόποι & προτάσεις για πρόληψη και αντιμετώπιση από τους μαθητές: σύνταξη των κανόνων της τάξης ενάντια στη βία

παροχή βοήθειας από μαθητές σε άλλους, για την επίλυση των συγκρούσεων που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε εκφοβισμό

προαγωγή των συνεργατικών αλληλεπιδράσεων

παροχή ευκαιριών για θετική έκφραση της επιθετικότητας (π.χ. μέσω των αθλημάτων)

ΒΙΑ ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ

Τα φαινόμενα βίας στα γήπεδα δεν είναι κάτι καινούριο, ούτε στην Ελλάδα ούτε στον υπόλοιπο κόσμο. Εκατοντάδες φορές έχουμε παρακολουθήσει εικόνες συμπλοκών, καταστροφών και συγκρούσεων αντιπάλων ομάδων-οπαδών, οι οποίες πάντα τελειώνουν με την (αργοπορημένη...) παρέμβαση των αστυνομικών δυνάμεων. Για την βία στα γήπεδα έχει χυθεί όντως πολύ μελάνι. Αυτό που δυστυχώς φαίνεται να κυριαρχεί είναι η υποκρισία, αφού όλοι γνωρίζουν το πρόβλημα και το πώς μπορεί να αντιμετωπιστεί, αλλά δεν κάνουν τίποτα. Σηκώνουν τα χέρια ψηλά, δηλώσεις (πάντα μετά τα επεισόδια...) και πάντα το θέμα αιωρείται και συχνά επαναλαμβάνεται.

Οι αιτίες είναι πολλές. Αρχικά, η ανεργία, ο ψυχρός και απρόσωπος τρόπος ζωής, η κυριαρχία του συμφέροντος και της υποκρισίας στις σχέσεις, η εκμετάλλευση, οι προκλητικές ανισότητες, η διαφθορά και ο σκληρός ανταγωνισμός και τα υπαρξιακά αδιέξοδα: η κρίση των αξιών, η έλλειψη ιδανικών και προσανατολισμών ιδιαίτερα στη νέα γενιά. Ακόμη, η ελλιπής οικογενειακή αγωγή, η κρίση της οικογένειας, η χαλάρωση των οικογενειακών δεσμών ωθούν τους νέους στην υιοθέτηση αντικοινωνικής συμπεριφοράς προκειμένου να αποδείξουν ότι υπάρχουν.

Τέλος θα λέγαμε ότι οφείλεται και στα ΜΜΕ, τα οποία προβάλλουν λανθασμένα πρότυπα. Την αγάπη μας για την ομάδα μας όμως μπορούμε να τη δείξουμε και διαφορετικά, στηρίζοντας στη σε αγώνες εντός και εκτός της χώρας στην οποία ανήκει. Δεν χρειάζεται να χάνει κανείς τη ζωή του για κάτι που υπάρχει για να του την κάνει καλύτερη και πιο ευχάριστη.

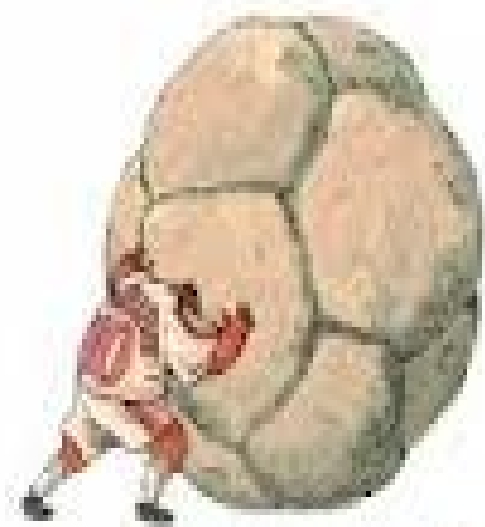

Η βία στα γήπεδα είναι ένα πολυσύνθετο φαινόμενο, τόσο ως προς τις αιτίες που την παράγουν, όσο και ως προς τις μορφές με τις οποίες εκδηλώνεται. Για το λόγο αυτό η αντιμετώπισή της απαιτεί συνδυασμένη στόχευση και συνεργασία όλων των εμπλεκόμενων φορέων: της Κοινωνίας, της Πολιτείας, του Ποδοσφαίρου.

- ▶ *Η Παιδεία είναι σημαντικός δίαυλος για να περάσει το μήνυμα κατά της βίας στα γήπεδα και για να αλλάξουμε ριζικά νοοτροπίες ως προς την άσκηση και τον αθλητισμό.*
- ▶ *Η βελτίωση των γηπεδικών εγκαταστάσεων*
- ▶ *η εφαρμογή του ονομαστικού ηλεκτρονικού εισιτηρίου*
- ▶ *μα πάνω απ' όλα η αμετακίνητη βούληση και η συνεπής πρακτική των διοικήσεων των ομάδων να αποβάλουν το φαινόμενο από τις κερκίδες, αποτελούν*

βασικά προαπαιτούμενα για να είμαστε άμεσα αποτελεσματικοί.

Πρέπει άμεσα η Πολιτεία να δείξει τη βούλησή της για την αντιμετώπιση του φαινομένου με τη μεταρρύθμιση του θεσμικού πλαισίου, ψηφίζοντας ένα νόμο σύγχρονο, ρεαλιστικό, εφαρμόσιμο, αλλά κυρίως και πάνω απ' όλα κοινωνικά αποδεκτό.

**Ένα παιχνίδι είναι – όχι πόλεμος.
Βάλε το δικό σου ΓΚΟΛ ΣΤΗ ΒΙΑ**

I-CREATE

ΠΟΛΕΜΟΣ

Τι είναι ο πόλεμος:

Πόλεμος είναι η οργανωμένη, ένοπλη σύρραξη μεταξύ κρατών ή κοινωνικών ομάδων (εντός των κρατών) με στόχο την κατάκτηση εδάφους και πλουτοπαραγωγικών πηγών ή την πολιτική επικράτηση. Αποτελεί μία ακραία μορφή βίας, στο πλαίσιο της οποίας κάθε πλευρά επιδιώκει να επιβάλλει τη θέλησή της την άλλη.

Διακρίσεις του πολέμου:

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΣ:

ο απελευθερωτικός πόλεμος έχει ως σκοπό την ανεξαρτησία του έθνους-κράτους που βρίσκεται υπό ξένη κατοχή. Αφετηρία του είναι η εθνική αφύπνιση του λαού, ο οποίος οδηγείται σε βίαιη αντιπαράθεση με τον κατακτητή για την ανεξαρτησία του [π.χ. Ελλάδα (1821), Ινδία (1949)].

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ:

Ο θρησκευτικός πόλεμος στηρίζεται στο φανατισμό των ομάδων με διαφορετικές θρησκευτικές πεποιθήσεις, πίσω όμως από τις οποίες υποκρύπτονται συχνά οικονομικά και πολιτικά κίνητρα.

ΕΜΦΥΛΙΟΣ:

Ο εμφύλιος πόλεμος διεξάγεται μεταξύ ομοεθνών, με στόχο την κατάκτηση της πολιτικής εξουσίας [π.χ. Ελλάδα (1946-1949), Ισπανία (1936-1939)].

τα αίτια:

- Η διαπλοκή μεταξύ οικονομικής, πολιτικής και στρατιωτικής ηγεσίας των κρατών.
- Η κρίση εθνικών αξιών, ο ατομικισμός
- οι εθνικιστικές τάσεις σε πολλές περιοχές του κόσμου (π.χ. Βοσνία ,Κροατία)
- ο θρησκευτικός φανατισμός
- η συνεχιζόμενη εκμετάλλευση κρατών του Τρίτου κόσμου (π.χ. Αφρική, Ασία) από αναπτυγμένες χώρες που συσσωρεύει αθλιότητα, καταπίεση και τρομερές κοινωνικές ανισότητες
- η προσπάθεια κρατών να επιβάλλουν τα γεωπολιτικά τους συμφέροντα

οι συνέπειες:

- η απώλεια της ζωής εκατομμυρίων ανθρώπων
- ο θάνατος μικρών παιδιών και η χρησιμοποίηση ανηλίκων ως στρατιωτικών σε πολλές χώρες στον κόσμο
- η εμφάνιση άστεγων και προσφύγων
- οι τραυματικές εμπειρίες των αμάχων και των στρατιωτικών που τους <<σημαδεύουν>> στο υπόλοιπο τη ζωής τους.
- Η εξαγρίωση και εξαχρείωση του ανθρώπου

ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΠΟΛΕΜΟΥ:

Οι σύγχρονες μορφές πολέμου περιλαμβάνουν τους σύγχρονους πολέμους χαρακωμάτων, τους ηλεκτρονικούς πολέμους (κατά τους οποίους επιδιώκεται, με τη χρήση διάφορων ραδιοκυματικών παρεμβολών) τους αστραπιαίους που εφαρμόστηκαν για πρώτη φορά από το γερμανικό επιτελείο κατά τη διάρκεια του Β' Παγκόσμιου πολέμου, τους βιολογικούς,χημικούς , ατομικούς οικονομικού αποκλεισμού κ.ά.

1.ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Γενικά ως βιολογικός πόλεμος χαρακτηρίζεται ο πόλεμος εκείνος κατά τον οποίο γίνεται χρήση ζώντων οργανισμών και ειδικότερα παθογόνων μικροοργανισμών π.χ. Έντομα, μικρόβια προκειμένου να προκαλέσουν ασθένεια ή θάνατο ανυπεράσπιστων αμάχων πληθυσμών.

2.ΧΗΜΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ:

Ο παράγοντας του χημικού πολέμου περιλαμβάνει τη χρήση των τοξικών ιδιοτήτων των χημικών ουσιών, όπως τα όπλα.

Τα χημικά όπλα διακρίνονται στις ακόλουθες κατηγορίες:

- Ασφυξιογόνα αέρια ή αποπνικτικά αέρια
- Κνιδογόνα αέρια ή καυστικά αέρια
- Ερεθιστικά αέρια, που διακρίνονται σε δακρυγόνα και σε πταρμογόνα
- Τοξικά αέρια
- Εκρηκτικά αέρια, και
- Καπνογόνα

Οι Χημικοί που δημιούργησαν τον Χημικό πόλεμο είναι:

- Fritz Haber (1868-1934)
- Victor Grignard (1871-1935)
- Alfred Nobel (1833-1896)
- Gerhard Schrader (1903-1990)
- Louis Fieser (1899-1977)

3.ΑΤΟΜΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ:

Η πυρηνική εχθροπραξία είναι μία στρατιωτική σύγκρουση ή μια πολιτική στρατηγική στην οποία ο πυρηνικός εξοπλισμός χρησιμοποιείται για να επιβάλλει τη ζημιά σε έναν αντίπαλο. Ένας μεγάλος πυρηνικός πόλεμος θεωρείται ότι θα αποτελέσει τον υπαρξιακό κίνδυνο για τον πολιτισμό στη γη.

4. ΠΟΛΕΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΥ:

Η οικονομική εχθροπραξία είναι ο όρος για τις οικονομικές πολιτικές που ακολουθούνται ως μέρος των στρατιωτικών διαδικασιών και των συγκεκαλυμμένων διαδικασιών κατά τη διάρκεια της εμπόλεμης περιόδου.

Μερικοί από τους τύπους ή τις πολιτικές που ακολουθούνται στην οικονομική εχθροπραξία περιλαμβάνουν

- Αποκλεισμό
- Δημιουργία μαύρης λίστας
- Σύλληψη ανταμοιβών

- Αρπαγή των περιουσιών του αντιπάλου
- Ανατρεπτικές αγορές

5. ΨΥΧΡΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ:

Έτσι ονομάστηκε ο γεωπολιτικός ιδεολογικός και οικονομικός αγώνας μεταξύ των δυο υπερδυνάμεων, Η.Π.Α. Και Ε.Σ.Σ.Δ. μετά το Β' παγκόσμιο πόλεμο. Ονομαζόταν ψυχρός πόλεμος γιατί δεν έγινε ποτέ πόλεμος μεταξύ των Η.Π.Α και της Ε.Σ.Σ.Δ.. Ο “πόλεμος” έγινε με τη μορφή αγώνα επικράτησης σε διάφορους τομείς όπως τα συμβατικά και τα πυρηνικά όπλα, τα δίκτυα συμμαχιών, την οικονομία, με οικονομικούς αποκλεισμούς, προπαγάνδα, κατασκοπεία, πολέμους σε περιφερειακά κράτη, και ανταγωνισμό για τη κατάκτηση του διαστήματος.

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ;

Γενικά αποτελεί τη “συστηματική” χρήση, ή την απειλή χρήσης βίας που συμβαίνει πάντα ως αντίδραση, ή άσκηση πίεσης από οργανωμένες ομάδες με πολιτικά, θρησκευτικά ή άλλα ιδεολογικά κίνητρα αλλά ακόμη και από κρατικούς μηχανισμούς, εναντίον ατόμων, ομάδων ή περιουσιών, με απώτερο στόχο τις κυβερνήσεις από τις οποίες προσδοκούν κάποια αντίστοιχα οφέλη/κέρδη.

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ;

- Η φτώχεια
- Το σύνδρομο του Ρομπέν των Δασών
- Η έλλειψη πολιτικών ελευθεριών

ΠΟΙΕΣ ΟΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ;

- Η απώλεια της ζωής χιλιάδων ανθρώπων, ο φόβος των πολιτών οι τραυματικές εμπειρίες των διασωθέντων, οι υλικές καταστροφές και η οικονομική ύφεση αποτελούν τις σημαντικότερες επιπτώσεις της τρομοκρατίας.

- Απώλειες σε ανθρώπινο δυναμικό
- Καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων-κατάργηση θεμελιωδών ελευθεριών.
- Σοβαροί κίνδυνοι για την ομαλή λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος, την πολιτική και κοινωνική ομαλότητα. Αποσταθεροποίηση του κράτους αναρχία και κοινωνική αταξία.
- Κρίση στις διακρατικές σχέσεις, διεθνής αστάθεια.
- Σοβαρές υλικές φθορές.

ΠΩΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΑ Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ;

Για να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά την τρομοκρατία, η ΕΕ προτείνει την οργάνωση της δράσης της γύρω από τέσσερις στόχους: τη πρόληψη, την προστασία, την καταδίωξη και την αντίδραση.

•Πρόληψη:

Έχει ως σκοπό την καταπολέμηση της ριζοσπαστικοποίησης και της στρατολόγησης τρομοκρατών

•Προστασία:

Έχει ως σκοπό να μειώσει τον ευάλωτο χαρακτήρα των στόχων τρομοκρατικών επιθέσεων και να περιορίσει τις επιπτώσεις αυτών των επιθέσεων.

•Καταδίωξη:

Έχει ως σκοπό την καταδίωξη των τρομοκρατών πέραν των συνόρων, ενώ παράλληλα γίνονται πλήρως σεβαστά τα δικαιώματα του ανθρώπου και το διεθνές δίκαιο.

•Αντίδραση:

Οι μηχανισμοί αντίδρασης που πρέπει να υιοθετούνται σε περίπτωση τρομοκρατικών επιθέσεων και συχνά οι ίδιοι με εκείνους που εφαρμόζονται σε περίπτωση ατυχήματος φυσικής, τεχνολογικής ή ανθρώπινης προέλευσης.

ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ

Ο ρατσισμός είναι το δόγμα που χρησιμοποιείται για να περιγράψει τις πράξεις μιας ομάδας ανθρώπων εναντίον μιας ομάδας ανθρώπων εναντίον μιας άλλης. Έτσι οι ρατσιστές απορρίπτουν τη διαφορετικότητα, Επίσης, οι φυλετικοί ρατσιστές θεωρούν μια συγκεκριμένη ομοιογενή ομάδα ανθρώπων ως ανώτερη. Ο ρατσισμός θεωρείται παραβίαση του θεμελιώδους δικαιώματος του ανθρώπου στην ισότητα στους τομείς της εργασίας, της πολιτικής, της οικονομίας και των άλλων παραγόντων της καθημερινότητας.

•ΚΟΙΝΟΝΙΚΟΣ ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ:

- α) Προς τα άτομα με ειδικές ανάγκες
- β) Ως προς τους ψυχικά ασθενείς
- γ) Ως προς τους ομοφυλόφιλους
- δ) Ως προς τους άστεγους
- ε) Ως προς τους τσιγγάνους

•ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ:

Είναι μία αντίληψη ότι μία θρησκεία είναι η μόνη αληθινή και πρέπει να επικρατήσει έναντι των υπολοίπων θρησκειών. Οι μορφές του φυλετικού φανατισμού-ρατσισμού σε ατομικό επίπεδο είναι ο πουριτανισμός, ο προσηλυτισμός, η συντηρητικότητα, η δεισιδαιμονία, ενώ σε κοινωνικό επίπεδο είναι ο ιερός πόλεμος και η θεοκρατία.

ΣΠΙΣΙΣΜΟΣ

Ο όρος σπισισμός προέρχεται από την αγγλική λέξη speciesism. Η έννοια του σπισισμού δηλώνει τη διάκριση μεταξύ δύο ειδών η οποία αποφέρει την εκμετάλλευση του ενός είδους απ'το άλλο. Ουσιαστικά, πρόκειται για μία έννοια παρόμοια με αυτές του σεξισμού και του ρατσισμού.

•ΦΥΛΕΤΙΚΟΣ ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ:

Οι φυλετικοί ρατσιστές υποστηρίζουν τη διαφορετικότητα των φυλών. Έτσι, θεωρούν μία συγκεκριμένη ομοιογενή ομάδα ανθρώπων ως ανώτερη π.χ. Θεωρούν τους “λευκούς” ανθρώπους ανώτερους απ' τους “μαύρους”. Όπως γνωρίζουμε ,η πατρίδα μας γίνεται "τόπος καταφυγής" για χιλιάδες ανθρώπους που ελπίζουν πως εδώ τους περιμένει καλύτερη μοίρα. Έτσι , ο Έλληνας, που κάποτε απεχθανόταν τους υπεροπτικούς λαούς που συμπεριφέρονταν υποτιμητικά στους μετανάστες μας, περνάει ο ίδιος την ίδια δοκιμασία. Ο φόβος προς τον ξένο αντιπαλεύει με τη φιλοξενία του και ο ρατσισμός του αντιπαλεύει τον ανθρωπισμό του. Μέχρι τώρα στην κοινωνία μας έχει υπερισχύσει ο ανθρωπισμός , η φιλοξενία καθώς όλα αυτά ταιριάζουν με την εικόνα που έχει ο Έλληνας για τον εαυτό του αλλά...όλο και ισχυρότερα ακούγονται οι φωνές που θέλουν υπαίτιους για όλα τα δεινά μας τους

ξένους π.χ. Οι ξένοι φταίνε που το σύστημα υγείας δεν επαρκεί οι ξένοι φταίνε για την ακαθαροσία στους δρόμους, οι ξένοι φταίνε για όλα...

ΚΛΟΠΗ

Η κλοπή είναι έγκλημα που τιμωρείται από τον Ποινικό Κώδικα στα άρθρα 372 ΠΚ επ. Είναι η αφαίρεση ξένου κινητού πράγματος από την κατοχή άλλου με σκοπό την παράνομη ιδιοποίηση. Στη βασική της μορφή είναι πλημμέλημα και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών.

Αντικειμενική υπόσταση

Τα βασικά στοιχεία της αντικειμενικής υπόστασης είναι

το κινητό πράγμα: η καταπάτηση ξένων ακινήτων δεν μπορεί ποτέ να χαρακτηριστεί ως κλοπή

η αφαίρεση από την κατοχή άλλου: αν το πράγμα βρίσκεται ήδη στην κατοχή του δράστη πριν αποφασίσει ο τελευταίος να το ιδιοποιηθεί (είτε γιατί του το έχει εμπιστευθεί ο κύριος είτε γιατί το πήρε για άλλο λόγο), τότε διαπράττεται υπεξαίρεση και όχι κλοπή.

ο σκοπός της παράνομης ιδιοποίησης: το στοιχείο αυτό βρίσκεται μεταξύ υποκειμενικής και αντικειμενικής υπόστασης. Ο δράστης πρέπει να έχει σκοπό τη στιγμή της αφαίρεσης του πράγματος να το ιδιοποιηθεί. Δεν είναι κλοπή η αφαίρεση ξένου πράγματος με σκοπό την πρόσκαιρη χρήση και κατόπιν επιστροφή του στον αρχικό κάτοχο (αυτό δε σημαίνει όμως ότι πάντοτε επιτρέπεται, βλ. και ΠΚ 374Α -κλοπή χρήσης μεταφορικού μέσου).

Η αφαίρεση δεν πρέπει να έχει γίνει με βία, αλλιώς ο δράστης διαπράττει ληστεία και όχι κλοπή.

Υποκειμενική υπόσταση

Η κλοπή απαιτεί δόλο του δράστη, κλοπή εξ αμελείας δεν υπάρχει. Ο δράστης πρέπει να έχει επιπλέον και σκοπό παράνομης ιδιοποίησης, δόλος μόνο ως προς την αφαίρεση του πράγματος δεν αρκεί. Γι' αυτό και η κλοπή ανήκει στα εγκλήματα "υπερχειλούς υποκειμενικής υπόστασης", επειδή ο νόμος απαιτεί εκτός από το δόλο του δράστη για την τέλεση της περιγραφόμενης πράξης και ένα επιπλέον υποκειμενικό στοιχείο, το σκοπό (εδώ το σκοπό παράνομης ιδιοποίησης), προκειμένου η πράξη να είναι αξιόποινη.

Διακεκριμένες μορφές

Υπάρχουν μορφές κλοπής ανάλογα με το αντικείμενο ή με τον τρόπο που τιμωρούνται βαρύτερα (διακεκριμένη κλοπή). Αν το αντικείμενο είναι "ιδιαίτερα μεγάλης αξίας" ο δράστης τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών. Επίσης

α) αν από τόπο προορισμένο για θρησκευτική λατρεία αφαιρέθηκε πράγμα αφιερωμένο σ' αυτή,

β) αν αφαιρέθηκε πράγμα επιστημονικής, καλλιτεχνικής, αρχαιολογικής ή ιστορικής σημασίας που βρισκόταν σε συλλογή εκτιθέμενη σε κοινή θέα ή σε δημόσιο οίκημα ή σε άλλο δημόσιο τόπο

γ) αν αφαιρέθηκε πράγμα που μεταφερόταν με οποιοδήποτε δημόσιο συγκοινωνιακό μέσο ή ήταν τοποθετημένο σε χώρο προορισμένο για εναπόθεση πραγμάτων προς μεταφορά ή παραλαβή ή μεταφερόταν από ταξιδιώτη

δ) αν η κλοπή τελέστηκε από δύο ή περισσότερους που είχαν ενωθεί για να διαπράττουν κλοπές ή ληστείες,

ε) αν η πράξη τελέστηκε από πρόσωπο που διαπράττει κλοπές ή ληστείες κατ'επάγγελμα ή κατά συνήθεια ή

στ) αν η συνολική αξία των αντικειμένων της κλοπής υπερβαίνει το ποσό των 67.000 Ευρώ

τότε η κλοπή είναι κακούργημα και τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών.

Ελαφρύτερη μορφή κλοπής είναι η κλοπή ευτελούς αξίας (φυλάκιση ως έξι μηνών ή χρηματική ποινή), η οποία μάλιστα αν έγινε από ανάγκη για άμεση χρήση ή ανάλωση μπορεί κατά την κρίση του δικαστηρίου να παραμείνει και ατιμώρητη

ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΑΙΡΝΟΥΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ;

Οι άνθρωποι παίρνουν ναρκωτικά γιατί θέλουν ν' αλλάξουν κάτι στη ζωή τους.

Να μερικοί από τους λόγους τους οποίους ανέφεραν οι νέοι, για τους οποίους πήραν ναρκωτικά:

- Για να μοιάσουν με τους υπόλοιπους
- Για να ξεφύγουν ή να χαλαρώσουν
- Επειδή βαριόντουσαν
- Επειδή τους έκανε να μοιάζουν πιο ώριμοι
- Για να κάνουν την επανάστασή τους
- Για να πειραματιστούν

Οι λύσεις : αυτοσεβασμός ,μη προσκόλληση και περιβάλλον

πως μπορεί να επιτευχθεί αυτό; Όχι με τον φόβο νόμων ,ούτε με το κήρυγμα ιδεολογιών. Όχι περιορίζοντας την κίνηση των ανθρώπων ή με πρόσθετη αστυνομία ή περισσότερα κελιά φυλακών .Η μόνη απάντηση η ανάπτυξη μη-

προσκόλλησης στο νου, το πνεύμα και το σώμα. Πρέπει να ελευθερώνεται από κάθε ισμό, γιατί ο οποίος ισμός είναι το πιο θανάσιμο ναρκωτικό. Είναι σαν ένα σφουγγάρι, απορροφάει τις πλάνες σαν το σφουγγάρι το νερό, και καταποντίζει τον εαυτό.

μέσα από την εγρήγορση και κατόπιν την μη-προσκόλληση, συνήθειες κάθε είδους αποβληθούν σαν φθινοπωρινά φύλλα.

Η δύναμη του περιβάλλοντος πρέπει και αυτή να χρησιμοποιείται για να δημιουργηθεί αυτοσυνείδηση. Όταν κάποιος μπαίνει σε μια εκκλησία, αισθάνεται γαλήνιος και ήρεμος. Ο εαυτός το βιώνει αυτό, και ο νους πάει να βρίσκεται σε σύγχυση. Ζώντας μέσα στις ζοφερές, καταθλιπτικές συνθήκες μιας παραμελημένης συνοικίας κοινωνικών κατοικιών, ο νους του ατόμου απελπίζεται και γυρεύει ναρκωτικά για να βρει διαφυγή.

Αυτός είναι ο λόγος που το περιβάλλον θα πρέπει να αποτελεί υψηλή προτεραιότητα για τους ιθύνοντες της χώρας. Καθάρισε το περιβάλλον σου και η ζωή σου θα ανταποκριθεί σ' αυτό. Αν δεν υπάρχει ένταση και πίεση στο περιβάλλον σου τότε δεν υπάρχει ανάγκη για ναρκωτικές ουσίες. Γιατί μέσα στο σώμα υπάρχει η πιο δυνατή ουσία που γνωρίζει η ανθρωπότητα - η μη-προσκόλληση.

Μια ενέργεια έχει εκλυθεί στον κόσμο που εξουδετερώνει τις αρνητικές δυνάμεις. Τελικά θα γίνουν ορισμένες μεταθετικές ρυθμίσεις και τα μικρά ποινικά αδικήματα δεν θα επισύρουν πια ποινές φυλάκισης.

ΠΟΡΝΕΙΑ

Πορνεία ονομάζεται η συνουσία με χρηματικό αντάλλαγμα. Το πρόσωπο που παρέχει σεξουαλικές υπηρεσίες με τον τρόπο αυτό ονομάζεται «πόρνη». Η πορνεία αναφέρεται ως "το αρχαιότερο επάγγελμα του κόσμου". Νόμοι για την πορνεία είχαν θεσπιστεί ήδη από τον Σόλωνα στην αρχαία Αθήνα.

Η πορνεία στην Ελλάδα

Κατά το ελληνικό δίκαιο η πορνεία δηλαδή η "επί χρήμασι" παροχή του σώματος προς συνουσία, εφόσον ασκείται σύμφωνα με την "κείμενη νομοθεσία", δεν αποτελεί αδίκημα.

Απαιτείται, όμως προηγουμένως άδεια της τοπικής αρμόδιας αρχής (αστυνομικής ή λιμενικής) για την εγκατάσταση "ιερόδουλης" (πόρνης) σε οποιοδήποτε οίκημα και το χαρακτηρισμό αυτού ως "οίκο ανοχής". Ταυτόχρονα, επιβάλλεται η παρακολούθηση της υγείας της ιερόδουλης από γιατρούς του δημοσίου.

Σύμφωνα με σχετικό άρθρο του Ποινικού Κώδικα τιμωρείται με φυλάκιση, "οποιοδήποτε πρόσωπο (άρρεν) που διατρέφεται «εν όλω» ή «εν μέρει» παρά γυναικός, κατ' επάγγελμα πορνευομένης και που εκμεταλλεύεται τα κέρδη αυτής". Η προαγωγή στη πορνεία αποτελεί το έγκλημα της μαστροπείας.

